

31994L0022

L 164/3

JURNALUL OFICIAL AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE

30.6.1994

**DIRECTIVA 94/22/CE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI
din 30 mai 1994****privind condițiile de acordare și folosire a autorizațiilor de prospectare, explorare și extracție a hidrocarburilor**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 57 alineatul (2) prima și a treia teză, precum și articolele 66 și 100a,

având în vedere propunerea Comisiei ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social ⁽²⁾,

în conformitate cu procedura stabilită la articolul 189b din tratat ⁽³⁾,

întrucât piața internă include o zonă fără frontiere interne în care este asigurată libera circulație a mărfurilor, serviciilor, persoanelor și capitalului; întrucât pentru operarea sa trebuie să fie adoptate măsurile necesare;

întrucât, în Rezoluția sa din 16 septembrie 1986 ⁽⁴⁾, Consiliul a identificat ca obiectiv al politicii energetice a Comunității și statelor membre integrarea crescută, fără bariere comerciale, a pieței interne de energie în vederea îmbunătățirii siguranței furnizării, reducerii costurilor și creșterii competitivității economice;

întrucât Comunitatea depinde în mare măsură de importuri pentru aprovizionarea cu hidrocarburi; întrucât, în consecință, este de dorit să se încurajeze cele mai bune metode de prospectare, explorare și extracție a resurselor situate pe teritoriul Comunității;

întrucât statele membre dețin suveranitatea și drepturi suverane asupra rezervelor de hidrocarburi aflate pe teritoriile lor;

întrucât Comunitatea este semnatară a Convenției Organizației Națiunilor Unite privind dreptul mării;

întrucât trebuie să se asigure accesul nediscriminatoriu și exercitarea activităților legate de prospectarea, explorarea și extracția hidrocarburilor în condiții care să încurajeze o concurență crescută în acest sector și, prin urmare, să se favorizeze cele mai bune metode de prospectare, explorare și extracție a resurselor în statele membre și să consolideze integrarea pe piața internă de energie;

întrucât, în acest scop, este necesar să se stabilească norme comune care să asigure că procedurile de acordare a autorizațiilor de prospectare, explorare și extracție a hidrocarburilor sunt deschise tuturor entităților care posedă capacitățile necesare; întrucât autorizațiile trebuie să fie acordate în temeiul unor criterii obiective și publicate; întrucât condițiile de acordare a autorizațiilor trebuie să fie cunoscute dinainte în egală măsură de către toate entitățile participante la procedură;

întrucât statele membre trebuie să își păstreze opțiunea de limitare a accesului la aceste activități și a exercitării lor, din rațiuni justificate de interesul public, și să o condiționeze de achitarea unei contribuții financiare sau a unei contribuții în hidrocarburi, detaliile înțelegerilor privind această contribuție fiind stabilite astfel încât să nu interfereze cu gestionarea entităților; întrucât această opțiune trebuie utilizată într-o manieră nediscriminatorie; întrucât, cu excepția obligațiilor legate de folosirea acestei opțiuni, este indicat evitarea impunerii asupra entităților a unor condiții și obligații care nu sunt justificate de necesitatea de a desfășura activitatea în mod corespunzător; întrucât activitățile entităților trebuie să fie supravegheate numai în măsura necesară pentru asigurarea respectării acestor obligații și condiții;

întrucât întinderea zonelor care fac obiectul unei autorizații și durata autorizării trebuie să fie limitate, în scopul de a preveni rezervarea pentru o singură entitate a unui drept exclusiv asupra unei zone care poate fi prospectată, explorată și exploatată mai eficient de mai multe entități;

întrucât entitățile din statele membre trebuie să se bucure în țările terțe de un tratament comparabil cu cel de care se bucură entitățile din țările terțe în cadrul Comunității, în temeiul prezentei directive; întrucât este necesar să se stabilească o procedură în acest sens;

întrucât prezenta directivă trebuie să se aplice autorizațiilor emise după data la care statele membre trebuie să pună în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare, în conformitate cu prezenta directivă;

întrucât Directiva 90/531/CEE a Consiliului din 17 septembrie 1990 privind procedurile de achiziție ale entităților care operează

⁽¹⁾ JO C 139, 2.6.1992, p. 12.

⁽²⁾ JO C 19, 25.1.1993, p. 128.

⁽³⁾ Avizul Parlamentului European din 18 noiembrie 1992 (JO C 337, 21.12.1992, p. 145). Poziția comună a Consiliului din 22 decembrie 1993 (JO C 101, 9.4.1994, p. 14) și Decizia Parlamentului European din 9 martie 1994 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial).

⁽⁴⁾ JO C 241, 25.9.1986, p. 1.

în sectoarele apei, energiei, transportului și telecomunicațiilor ⁽¹⁾ și Directiva 93/38/CEE a Consiliului din 14 iunie 1993 care coordonează procedurile de achiziție ale entităților care operează în sectoarele apei, energiei, transportului și telecomunicațiilor ⁽²⁾ se aplică entităților din sectorul energiei în materie de achiziție echipamente, lucrări și servicii; întrucât aplicarea regimului alternativ menționat la articolul 3 din Directiva 90/531/CEE se supune în mod special condiției ca, în statul membru care solicită aplicarea acestui regim, autorizațiile să fie acordate într-o manieră nediscriminatorie și transparentă; întrucât un stat membru îndeplinește această condiție din momentul în care și atâta timp cât se conformează cerințelor prezentei directive; întrucât, în consecință, este necesar să se modifice Directiva 90/531/CEE;

întrucât articolul 36 din Directiva 90/531/CEE impune o revizuire în termen de patru ani, pe baza evoluțiilor privind în special progresul înregistrat în deschiderea pieței și nivelul concurenței, a domeniului de aplicare a directivei respective; întrucât această revizuire a domeniului de aplicare include activitățile de explorare și extracția de hidrocarburi;

întrucât Danemarca se află într-o situație specială, datorită faptului că este obligată să intre în negocieri în vederea unei posibile continuări a activităților după expirarea concesiunii, emise la 8 iulie 1962, privind zonele la care se renunță pe 8 iulie 2012 și că Danemarca va primi astfel o derogare referitoare la aceste zone,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

În sensul prezentei directive:

1. „*autorități competente*” înseamnă autoritățile publice, astfel cum sunt definite la articolul 1 alineatul (1) din Directiva 90/531/CEE, care sunt competente să acorde autorizația și să supravegheze folosirea acesteia;
2. „*entitate*” înseamnă orice persoană fizică sau juridică sau orice grup de astfel de persoane care solicită, poate solicita sau deține o autorizație;
3. „*autorizație*” înseamnă orice act cu putere de lege, act administrativ sau clauză contractuală sau instrument emis în temeiul acestora, prin care autoritățile competente dintr-un stat membru dau dreptul unei entități să exercite, pe cont și risc propriu, dreptul exclusiv de prospectare sau explorare sau extracție de hidrocarburi într-o zonă geografică. Autorizația poate fi acordată pentru fiecare activitate în parte sau pentru mai multe activități o dată;

4. „*entitate publică*” înseamnă o întreprindere publică în înțelesul articolului 1 alineatul (2) din Directiva 90/531/CEE.

Articolul 2

- (1) Statele membre își rezervă dreptul de a determina zonele de pe teritoriul lor care sunt puse la dispoziție pentru exercitarea activităților de prospectare, explorare și extracție de hidrocarburi.
- (2) Ori de câte ori o zonă este pusă la dispoziție pentru exercitarea activităților stabilite la alineatul (1), statele membre veghează să nu se facă nici un fel de discriminare între entități în ceea ce privește accesul la aceste activități și exercitarea lor.

Cu toate acestea, statele membre pot refuza, din motive de siguranță națională, să permită accesul și exercitarea acestor activități oricărei entități care este efectiv controlată de țări terțe sau de resortisanți ai țărilor terțe.

Articolul 3

- (1) Statele membre adoptă dispozițiile necesare pentru a garanta că acordarea autorizațiilor se face în conformitate cu o procedură în cadrul căreia toate entitățile interesate pot depune cereri în conformitate cu alineatul (2) sau (3).

- (2) Procedura va fi inițiată:

- (a) fie la inițiativa autorităților competente, prin intermediul unei înștiințări care invită la depunerea cererilor, înștiințare care se publică în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene* cu cel puțin 90 zile înainte de data limită de primire a cererilor;
- (b) fie prin intermediul unei înștiințări care invită la depunerea cererilor, înștiințare care se publică în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene* ca urmare a depunerii unei cereri de către o entitate, fără a aduce atingere articolului 2 alineatul (1). Alte entități interesate au la dispoziție pentru depunerea cererilor o perioadă de cel puțin 90 zile după data publicării.

Înștiințările trebuie să specifice tipul de autorizație, zona sau zonele geografice care fac sau pot face, în tot sau în parte, obiectul unei cereri, precum și data sau termenul limită propus pentru acordarea autorizației.

În cazul în care sunt preferate entitățile care sunt persoane fizice, fie juridice, înștiințarea trebuie să specifice acest lucru.

- (3) Statele membre pot acorda autorizații fără să inițieze procedura menționată la alineatul (2), în cazul în care zona pentru care se solicită autorizația:

- (a) este disponibilă permanent; sau

⁽¹⁾ JO L 297, 29.10.1990, p. 1.

⁽²⁾ JO L 199, 9.8.1993, p. 84.

(b) a făcut obiectul unei proceduri anterioare în conformitate cu alineatul (2), care nu a condus la acordarea unei autorizații;

sau

(c) a fost abandonată de o entitate și nu se încadrează automat la litera (a).

Un stat membru care dorește să aplice prezentul alineat trebuie, în termen de trei luni de la adoptarea prezentei directive sau, în cazul statelor membre care nu au introdus încă asemenea proceduri, fără întârziere, să se ocupe de publicarea în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene* a unei înștiințări care să indice zonele de pe teritoriul său care sunt disponibile în temeiul prezentului alineat și să specifice unde se pot obține informații detaliate în această privință. Orice modificare semnificativă în conținutul acestor informații trebuie să facă obiectul unei înștiințări suplimentare. Cu toate acestea, nu poate fi luată în considerare nici o cerere de autorizare în temeiul prezentului alineat decât după publicarea înștiințării respective menționată de prezenta dispoziție.

(4) Un stat membru poate decide să nu aplice dispozițiile alineatului (1) dacă și în măsura în care considerațiile geologice și de extracție justifică acordarea autorizației pentru o zonă deținătorului unei autorizații pentru o zonă învecinată. Statul membru în cauză garantează că deținătorii de autorizații pentru orice zonă învecinată sunt capabili să depună cereri într-un astfel de caz și că li se pune la dispoziție suficient timp pentru aceasta.

(5) Următoarele nu sunt considerate ca acordare a unei autorizații în înțelesul alineatului (1):

(a) acordarea unei autorizații care decurge exclusiv dintr-o schimbare de nume sau a formei de proprietate a unei entități care deține o autorizație existentă, dintr-o schimbare în compunerea unei astfel de entități sau al unui transfer de autorizație;

(b) acordarea unei autorizații unei entități care are altă formă de autorizație, în cazul în care posesia acesteia din urmă implică dreptul la acordarea autorizației în cauză;

(c) decizia autorităților competente, luată în cadrul unei autorizații (indiferent dacă autorizația respectivă a fost acordată înainte de data stabilită la articolul 14) și legată de începerea, întreruperea, prelungirea sau încetarea activităților sau de prelungirea autorizației în sine.

(6) Fără să aducă atingere inițierii procedurilor menționate la alineatul (2), statele membre își păstrează opțiunea de a refuza acordarea de autorizații, garantând în același timp că această opțiune nu dă naștere la discriminări între entități.

Articolul 4

Statele membre adoptă dispozițiile necesare pentru a asigura că:

(a) în cazul în care zonele geografice nu sunt delimitate pe baza unei divizări geografice prealabile a teritoriului, întinderea fiecărei zone să fie determinată în așa fel încât să nu depășească zona justificată de cea mai bună exercitare posibilă a activităților din punct de vedere tehnic și economic. În cazul autorizațiilor acordate ca urmare a procedurilor prevăzute la articolul 3 alineatul (2), trebuie stabilite și puse la dispoziția entităților criteriile obiective în acest scop, înainte de depunerea cererilor;

(b) durata de valabilitate a unei autorizații nu depășește perioada necesară pentru desfășurarea activităților pentru care este acordată. Cu toate acestea, autoritățile competente pot prelungi autorizația în cazul în care durata stipulată este insuficientă pentru încheierea activității în cauză și în care activitatea a fost desfășurată în conformitate cu prevederile autorizației;

(c) entitățile nu dețin drepturi exclusive în zona geografică pentru care au primit autorizație pentru o perioadă mai lungă decât cea necesară pentru desfășurarea corespunzătoare a activităților autorizate.

Articolul 5

Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a asigura că:

1. autorizațiile sunt acordate pe baza unor criterii care privesc, în toate cazurile:

(a) capacitatea tehnică și financiară a entităților și

(b) modul în care acestea înțeleg să prospecteze, să exploreze și să exploateze zona geografică în cauză;

precum și, după caz:

(c) în cazul în care autorizația este pusă în vânzare, prețul pe care entitatea este dispusă să îl plătească pentru obținerea autorizației;

(d) în cazul în care, urmărind criteriile de evaluare de la literale (a), (b) și, după caz, (c), două sau mai multe cereri prezintă merite egale, se aplică alte criterii relevante, obiective și nediscriminatorii, pentru a face alegerea finală între aceste cereri.

Autoritățile competente pot lua în considerare, de asemenea, la evaluarea cererilor, orice lipsă de eficiență și responsabilitate manifestată de solicitanți în operațiunile aflate sub incidența autorizațiilor anterioare.

În cazul în care autoritățile competente determină compoziția unei entități căreia îi pot acorda autorizație, acestea trebuie să facă determinarea pe baza unor criterii obiective și nediscriminatorii.

În cazul în care autoritățile competente determină operatorul unei entități căreia îi pot acorda autorizație, acestea trebuie să facă determinarea pe baza unor criterii obiective și nediscriminatorii.

Criteriile sunt elaborate și publicate în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene* înainte de începerea perioadei de depunere a cererilor. Statele membre care au publicat deja criteriile în jurnalele lor oficiale pot limita publicarea în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene* la o mențiune privind publicarea în jurnalele lor oficiale. Cu toate acestea, orice schimbare privind criteriile trebuie să fie publicată integral în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*;

2. condițiile și cerințele privind exercitarea sau încetarea activității, care se aplică fiecărui tip de autorizație în temeiul actelor cu putere de lege și actelor administrative în vigoare la momentul depunerii cererilor, indiferent dacă sunt cuprinse în autorizație sau reprezintă una din condițiile ce trebuie să fie acceptate înainte de acordarea unei astfel de autorizații, sunt stabilite și puse la dispoziție entităților interesate în orice moment. În cazul menționat la articolul 3 alineatul (2) litera (a), acestea trebuie să fie puse la dispoziție doar începând cu data de la care pot fi depuse cererile de autorizație;
3. orice schimbări intervenite în condițiile și cerințele impuse în cursul procedurii sunt aduse la cunoștință tuturor entităților interesate;
4. criteriile, condițiile și cerințele menționate în prezentul articol sunt aplicate într-o manieră nediscriminatorie;
5. în cazul în care dorește astfel, orice entitate a cărei cerere de autorizație este respinsă este informată asupra motivelor care au stat la baza deciziei.

Articolul 6

(1) Statele membre veghează ca toate condițiile și cerințele menționate la articolul 5 alineatul (2), precum și diferitele obligații privind folosirea autorizației să fie justificate exclusiv de necesitatea de a asigura performanța corespunzătoare a activităților în zona pentru care se acordă autorizația, prin aplicarea alineatului (2) sau prin plata unei contribuții financiare sau a unei contribuții în hidrocarburi.

(2) Statele membre pot impune condiții și cerințe privind exercitarea unor activități prezentate în articolul 2 alineatul (1) într-o măsură justificată de siguranța națională, siguranța publică, sănătatea publică, siguranța transportului, protecția mediului, protejarea resurselor biologice și a tezaurilor naționale cu valoare artistică, istorică sau arheologică, siguranța instalațiilor și a lucrătorilor, gestionarea planificată a resurselor de hidrocarburi (de exemplu, rata de epuizare a hidrocarburilor sau optimizarea recuperării lor) sau necesitatea asigurării veniturilor din impozite.

(3) Regulile privind plata contribuțiilor menționate la alineatul (1), inclusiv orice cerință referitoare la participarea statului, sunt stabilite de către statele membre astfel încât să asigure menținerea independenței entităților în materie de administrare.

Cu toate acestea, în cazul în care acordarea autorizațiilor face obiectul participării statului la activități și în care administrarea acestei participări a fost încredințată unei persoane juridice sau în cazul în care statul în sine administrează participarea, nici persoana juridică și nici statul nu sunt împiedicați să-și asume drepturile și obligațiile asociate cu o astfel de participare, proporțional cu importanța acesteia, cu condiția ca persoana juridică sau statul să nu dețină informații și să nu aibă drept de vot în luarea deciziilor privind sursele de aprovizionare ale entităților, ca persoana juridică și statul, în combinație cu orice entitate sau entități publice, să nu exercite un drept de vot majoritar în luarea celorlalte decizii și ca toate voturile statului sau ale persoanei juridice să fie bazate exclusiv pe principii transparente, obiective și nediscriminatorii și să nu împiedice fundamentarea pe principii comerciale normale a deciziilor entității în materie de administrare.

Cu toate acestea, dispozițiile paragrafului anterior nu trebuie să împiedice persoana juridică sau statul să se opună unei decizii luate de deținătorii unei autorizații care nu respectă condițiile și cerințele, specificate în autorizație, cu privire la politica de creștere a factorului de recuperare a zăcămintului și protejare a intereselor financiare ale statului.

Opțiunea de a se opune deciziei trebuie să fie exercitată într-o manieră nediscriminatorie, în special cu privire la deciziile de investiție și la sursele de aprovizionare ale entităților. În cazul în care participarea statului la activități este administrată de o persoană juridică care deține și autorizațiile, statul membru aplică dispoziții prin care obligă persoana juridică în cauză să țină conturi separate pentru rolul său comercial și rolul său de administrator al participării statului și prin care garantează că nu există nici un flux de informații dinspre persoana juridică răspunzătoare de administrarea participării statului înspre persoana juridică care deține autorizațiile în nume propriu. Cu toate acestea, în cazul în care partea reprezentând persoana juridică răspunzătoare de administrarea participării statului angajează pe post de consultant partea reprezentând persoana juridică ce deține autorizația, cea dintâi poate pune la dispoziție orice informații necesare pentru activitatea de consultanță care urmează să se desfășoare.

Deținătorii tuturor autorizațiilor de care sunt legate informațiile respective trebuie să fie informați dinainte referitor la informațiile ce vor fi furnizate în acest mod și să li se ofere timp suficient pentru a ridica obiecțiuni.

(4) Statele membre asigură condițiile pentru ca supravegherea entităților ce beneficiază de o autorizație să fie limitată la strictul necesar pentru asigurarea respectării condițiilor, cerințelor și obligațiilor menționate la alineatul (1). Acestea adoptă în special măsurile necesare pentru ca nici o entitate să nu fie obligată, prin vreun act cu putere de lege sau act administrativ sau prin orice alt acord ori angajament, să ofere informații privind sursele de aprovizionare, avute în vedere sau efective, cu excepția situației în care aceasta se face la cererea autorităților competente și exclusiv în vederea atingerii obiectivelor stabilite la articolul 36 din tratat.

Articolul 7

Fără a aduce atingere dispozițiilor referitoare la sau incluse în autorizațiile individuale și prevederilor articolului 3 alineatul (5) litera (b), actele cu putere de lege și actele administrative care rezervă unei entități unice dreptul de a obține autorizații într-o zonă geografică specifică de pe teritoriul unui stat membru trebuie abrogate de către statele membre respective până la 1 ianuarie 1997.

Articolul 8

(1) Statele membre informează Comisia despre orice dificultăți întâmpinate, *de jure* sau *de facto*, de către entități în accesul la sau exercitarea de activități de prospectare, explorare și extracție de hidrocarburi în țări terțe, care le-au fost aduse în atenție. Statele membre și Comisia asigură respectarea confidențialității comerciale.

(2) Comisia raportează Parlamentului European și Consiliului înainte de 31 decembrie 1994, iar după aceea periodic, situația entităților din țările terțe și stadiul oricărui negocieri întreprinse în temeiul alineatului (3) cu aceste țări sau în cadrul organizațiilor internaționale.

(3) Ori de câte ori Comisia stabilește, fie pe baza rapoartelor menționate la alineatul (2), fie pe baza altor informații, că o țară terță nu acordă entităților comunitare, cu privire la accesul la sau exercitarea activităților menționate la alineatul (1), un tratament comparabil cu cel pe care Comunitatea îl acordă entităților din această țară terță, Comisia poate prezenta Consiliului propuneri pentru un mandat corespunzător de negociere în vederea obținerii unui regim concurențial comparabil de către entitățile comunitare. Consiliul decide cu majoritate calificată.

(4) În împrejurările descrise la alineatul (3), Comisia poate să propună în orice moment Consiliului să autorizeze unul sau mai multe state membre să refuze acordarea autorizației unei entități controlate efectiv de către țara terță respectivă și de către resortisanți ai acestei țări terțe.

Comisia poate face o astfel de propunere din proprie inițiativă sau la cererea unui stat membru.

Consiliul hotărăște cu majoritate calificată cât mai curând posibil.

(5) Măsurile adoptate în conformitate cu prezentul articol nu aduc atingere obligațiilor Comunității asumate în temeiul tuturor acordurilor internaționale care guvernează accesul la exercitarea activităților de prospectare, explorare și extracție de hidrocarburi.

Articolul 9

Fiecare stat membru publică și înaintează Comisiei un raport anual care să includă informații privind zonele geografice care au fost deschise pentru prospectare, explorare și exploatare, autorizațiile emise, entitățile care dețin autorizații și compoziția lor, precum și rezervele estimate de pe teritoriul său.

Această dispoziție nu implică pentru statele membre vreo obligație de a publica informații comerciale de natură confidențială.

Articolul 10

Statele membre aduc la cunoștința Comisiei, nu mai târziu de 1 mai 1995, lista autorităților competente. Statele membre anunță fără întârziere Comisia despre orice schimbări ulterioare. Comisia publică lista autorităților competente, precum și orice schimbări intervenite în conținutul său, în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*.

Articolul 11

Prezenta directivă se aplică în cazul autorizațiilor acordate începând cu data menționată la articolul 14.

Articolul 12

Articolul 3 din Directiva 90/531/CEE se completează cu alineatul următor:

„(5) În ceea ce privește exploatarea zonelor geografice în scopul prospectării sau extracției de petrol sau gaze naturale, alineatele (1)-(4) se aplică după cum urmează, de la data la care statele membre respective s-au conformat dispozițiilor

w Parlamentului European și Directivei 94/22/CE a Consiliului din 30 mai 1994, privind condițiile de acordare și folosire a autorizațiilor pentru prospectarea, explorarea și extracția de hidrocarburi (*):

- (a) condițiile stabilite la alineatul (1) sunt considerate satisfăcute începând de la acea dată, fără să aducă atingere alineatului (3);
- (b) cu începere de la această dată, statul membru menționat la alineatul (4) este obligat să comunice doar dispozițiile referitoare la respectarea condițiilor menționate la alineatele (2) și (3).

(*) JO L 164, 30.6.1994, p. 3.”

Articolul 13

Dispozițiile articolelor 3 și 5 nu se aplică noilor autorizații acordate de către Danemarca înainte de 31 decembrie 2012 în ceea ce privește zonele care sunt abandonate la 8 iulie 2012, după expirarea unei autorizații emise la 8 iulie 1962. Noile autorizații sunt acordate pe baza unor principii obiective și nediscriminatorii.

În consecință, prezentul articol nu creează un precedent pentru statele membre.

Articolul 14

Statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare, în conformitate cu prezenta directivă,

până la 1 iulie 1995. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.

Atunci când statele membre adoptă asemenea acte, acestea cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

Articolul 15

Prezenta directivă intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*.

Articolul 16

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 30 mai 1994.

Pentru Parlamentul European

Președintele

E. KLEPSCH

Pentru Consiliu

Președintele

C. SIMITIS